

บทที่ ๒

ภูมิหลังของทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์

๑. บทนำ

การเลือกชิ้นส่วนย่อยสำหรับหาสตีเฟนสของโครงสร้างในส่วนของที่เกี่ยวกับพฤติกรรมในแนวระนาบ (Membrane Stiffness) สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ใช้ชิ้นส่วนย่อยรูปสี่เหลี่ยมคางหมูเท่าที่เรียกว่า QM5 ซึ่งมีข้อ 5 ข้อเป็นข้อที่มุม 4 ข้อและข้อตรงกลางชั้นส่วนอีก 1 ข้อ ลักษณะสำคัญอันหนึ่งของ QM5 คือความเครียดเนื่องจากแรงเฉือนคงที่ (Constant Shear Strain) เพราะฉะนั้นพลังงานเนื่องจากแรงเฉือนจึงไม่ต้องนำมาพิจารณา สำหรับชิ้นส่วนย่อยที่ใช้หาสตีเฟนสของโครงสร้างส่วนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนอกกระนาบ (Bending Stiffness) ใช้ชิ้นส่วนย่อยรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่เรียกว่า ACM ซึ่งมี 4 ข้อเป็นข้อที่มุม ฟังก์ชันการเคลื่อนที่ประกอบด้วยนิพจน์โพลีโนเมียล (Polynomial) 1:2 เทอม ซึ่งความประสานเข้ากันได้ระหว่างชิ้นส่วนย่อย (Compatibility) ยังไม่สมบูรณ์แต่ในการวิเคราะห์ปัญหาทางสถิตศาสตร์ (Static) ชิ้นส่วนย่อย ACM ให้ผลลัพธ์ (ระยะเคลื่อนที่) ที่มีความถูกต้องเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป (๗)

๒. สมมุติฐาน

การวิเคราะห์โครงสร้างเปลือกบางที่รับน้ำหนักสถิต (Static Load) สำหรับงานวิจัยนี้ตั้งอยู่บนรากฐานของสมมุติฐานดังต่อไปนี้

๒.๑ ในระนาบของชิ้นส่วนย่อยมีสภาพเป็น Plane Stress

๒.๒ สมมุติฐานของ Kirchhoff เป็นจริงคือ เส้นตรงที่ตั้งฉากกับผิวกลาง (Middle Surface) ก่อนการเปลี่ยนรูปร่างยังคงเป็นเส้นตรงและตั้งฉากกับผิวกลางหลังเกิดการเปลี่ยนรูปร่าง นั่นคือพลังงานเนื่องจากการบิดโดยแรงเฉือนไม่นำมาพิจารณาในการคำนวณหาสตีเฟนสของโครงสร้าง

ส่วนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนอกระนาบ แต่จะนำมาพิจารณาในการคำนวณหาสตีเฟนสของโครงสร้างในส่วนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมในระนาบ

๒.๓ ความหนาของชั้นส่วนย่อยแต่ละชั้นมีค่าคงที่

๒.๔ วัสดุมีคุณสมบัติเป็น Linear, Isotropic และ Elastic

๓. การหาค่าพลังงานเนื่องจากความเครียด (The Strain Energy Expression)

กำหนดให้ U เป็นพลังงานเนื่องจากความเครียด (Strain Energy) ทั้งหมดของชั้นส่วนย่อยซึ่งแสดงค่าได้ดังนี้

$$U = \frac{1}{2} \int_{vol} (\underline{\epsilon}'^T [D] \underline{\epsilon}') dv + \frac{1}{2} \int_{vol} (\underline{\epsilon}''^T [D] \underline{\epsilon}'') dv \tag{๒.๑}$$

$$\underline{\epsilon}'^T = \{ \epsilon'_x \quad \epsilon'_y \quad \epsilon'_{xy} \} \tag{๒.๒}$$

$$\underline{\epsilon}''^T = \{ \epsilon''_x \quad \epsilon''_y \quad \epsilon''_{xy} \}$$

$$\epsilon'_x = u_{,x} \quad \epsilon'_y = v_{,y} \quad \epsilon'_{xy} = u_{,y} + v_{,x} \tag{๒.๓}$$

$$\epsilon''_x = zw_{,xx} \quad \epsilon''_y = zw_{,yy} \quad \epsilon''_{xy} = 2zw_{,xy}$$

$$'_{xx} = \frac{\partial}{\partial x} \quad '_{xx} = \frac{\partial^2}{\partial x^2} \tag{๒.๔}$$

$$'_y = \frac{\partial}{\partial y} \quad '_{yy} = \frac{\partial}{\partial y^2} \quad '_{xy} = \frac{\partial}{\partial x} \frac{\partial}{\partial y}$$

$\epsilon'_x, \epsilon'_y, \epsilon'_{xy}$ = ความเครียดเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงรูปร่างในแนวระนาบ

$\epsilon''_x, \epsilon''_y, \epsilon''_{xy}$ = ความเครียดเนื่องจากแรงกด

Z = ระยะทางตั้งฉากวัดจากผิวกลาง (Middle Surface) มีค่าเป็นครึ่งหนึ่งของความหนา

โดยกฎของHooke

$$\underline{\sigma} = [D] \underline{\epsilon}$$

$$[D] = \frac{E}{1-\nu^2} \begin{bmatrix} 1 & \nu & 0 \\ \nu & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1-\nu}{2} \end{bmatrix} \tag{๒.๕}$$

- E = โมดูลัสยืดหยุ่น
- v = อัตราส่วนยืดหด

อินทิเกรล (Integral) เทอมแรกในสมการ (๒.๑) เป็นค่าพลังงานเนื่องจากความเครียด (Strain Energy) ของความเค้น (Stress) และความเครียด (Strain) ในแนวระนาบ
 อินทิเกรล (Integral) เทอมที่สองเป็นค่าพลังงานเนื่องจากความเครียด (Strain Energy) อันเนื่องมาจากแรงดัด (Bending)

สมมติฟังก์ชันการเคลื่อนที่ของจุดต่างๆภายในชิ้นส่วนย่อยในเทอมของตัวแปรการเคลื่อนที่ที่ชั่วของชิ้นส่วน ค่าความเครียด (Strain) ภายในชิ้นส่วนย่อยสามารถหาได้โดยการใช้ฟังก์ชันการเคลื่อนที่ดังต่อไปนี้

$$\underline{\epsilon}' = [B'] \underline{u} \tag{๒.๖}$$

\underline{u} = ตัวแปรการเคลื่อนที่ที่ชั่วในแนวระนาบของชิ้นส่วน

$[B']$ = แมทริกซ์เชื่อมระหว่างตัวแปรเคลื่อนที่ที่ชั่วกับความเครียดในระนาบ
 ในทำนองเดียวกันค่าความเครียดเนื่องจากแรงดัดสามารถแสดงได้ในเทอมของตัวแปรเคลื่อนที่อันเนื่องมาจากแรงดัดดังนี้

$$\underline{\epsilon}'' = [B''] \underline{w} \tag{๒.๗}$$

\underline{w} = ตัวแปรเคลื่อนที่ที่ชั่วของชิ้นส่วนย่อยเนื่องจากแรงดัด

$[B'']$ = แมทริกซ์เชื่อมระหว่างตัวแปรเคลื่อนที่ที่ชั่วกับความเครียดเนื่องจากแรงดัด

แทนค่าสมการ (๒.๖) และ (๒.๗) ลงในสมการ (๒.๑) ค่าพลังงานเนื่องจากความเครียด (Strain Energy) จะเป็นดังนี้

$$U = \frac{1}{2} \int_{vol} \underline{u}^T [B']^T [D] [B'] \underline{u} \, dv + \frac{1}{2} \int_{vol} \underline{w}^T [B'']^T [D] [B''] \underline{w} \, dv \tag{๒.๘}$$

$$U = \frac{1}{2} \underline{u}^T [K_m] \underline{u} + \frac{1}{2} \underline{w}^T [K_B] \underline{w} \tag{๒.๙}$$

$[K_m]$ = สติฟเนสของชิ้นส่วนย่อยส่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในระนาบ (The Membrane Stiffness)

$$= \int_{vol} [B']^T [D] [B'] dv \quad (๒.๑๐)$$

$[K_B]$ = สติฟเนสของชิ้นส่วนย่อยส่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนอกระนาบ (The Bending Stiffness)

$$= \int_{vol} [B'']^T [D] [B''] dv \quad (๒.๑๑)$$

โดยการรวมพลังงานเนื่องจากความเครียดทั้งสองส่วนเข้าด้วยกันค่าพลังงานเนื่องจาก

ความเครียดทั้งหมดของชิ้นส่วน คือ

$$U = \frac{1}{2} \underline{r}^T [K_c] \underline{r} \quad (๒.๑๒)$$

$$K_c = \begin{bmatrix} K_m & 0 \\ 0 & K_B \end{bmatrix} \quad (๒.๑๓)$$

$$[\underline{r}]^T = [u \quad w] \quad (๒.๑๔)$$

$[\underline{r}]$ = แมทริกซ์รวมของตัวแปรการเคลื่อนที่ที่หัวของชิ้นส่วนย่อยในแนวระนาบ กับตัวแปรการเคลื่อนที่ที่หัวของชิ้นส่วนย่อยนอกระนาบ

$[K_c]$ = สติฟเนสรวมของชิ้นส่วนย่อย